

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 17. grudnia 1902.

Treść: (№ 230 i 231.) 230. Rozporządzenie, według którego ustawa z dnia 1. kwietnia 1872, dotycząca wykonywania kar więziennych w odosobnionem zamknięciu i ustanowienia komisji dla wykonywania kar, zaczyna obowiązywać dla celkowych więzień sądu obwodowego i powiatowego w Pilźnie z dniem 1. stycznia 1903. — 231. Dokument koncesyjny na kolej z Janowa do Jaworowa.

230.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 4. grudnia 1902,

według którego ustawa z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, dotycząca wykonywania kar więziennych w odosobnionem zamknięciu i ustanowienia komisji dla wykonywania kar, dla celkowych więzień sądu obwodowego i powiatowego w Pilźnie z dniem 1. stycznia 1903 obowiązywać zaczyna.

Na zasadzie §. 16 ustawy z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, dotyczącej wykonywania kar więziennych, tudzież ustanowienia komisji dla wykonywania kar, rozporządza niniejszem Ministerstwo sprawiedliwości, że postanowienia tej ustawy mają być wprowadzone w życie w więzieniach celkowych sądu obwodowego i powiatowego w Pilźnie od 1. stycznia 1903.

Koerber w. r.

231.

Dokument koncesyjny z dnia 14. grudnia 1902,

na kolej lokalną z Janowa do Jaworowa.

Na podstawie Najwyższego upoważnienia i w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami

udzielam towarzystwu akcyjnemu „Kolej lokalna Lwów (Kleparów)—Janów“ żądanej koncesji na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej od stacji Janów do Jaworowa z tem, że wybudowaną być ma jako kolej lokalna zwykotorowa, a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, według warunków i szczegółowych postanowień niżej określonych:

§. 1.

Co do kolei, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, przysługują koncesyonaryszowi dobrodziejstwa, przewidziane w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§. 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest budowę kolei Janów—Jaworów najpóźniej w przeciągu półtora roku, od dnia dzisiejszego licząc, ukończyć, gotową kolej natychmiast do publicznego użytku oddać i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesji, winien koncesyonaryusz na żądanie państwa złożyć kaucję w wysokości 10.000 K w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań może być kaucya ta uznana za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania koncesyonowanej kolei udziela się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie same prawo przyznane będzie koncesyonaryuszowi co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznał za potrzebną.

§ 4.

Trwanie koncesyi łącznie z zabezpieczeniem przed budową nowych kolei, wyrażonem w §. 9 lit. b) ust. o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na czas od dnia dzisiejszego do 31. grudnia 1984 włącznie; gaśnie ona z upływem tego terminu.

O ileby ewentualne przekroczenie terminu po myśli §. 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne usprawiedliwione być nie mogło, może państwo i przed upływem powyższego terminu koncesyą uznać za zgasłą, jeśliby określonych w §. 2 zobowiązań względem podjęcia i ukończenia budowy tudzież otwarcia ruchu nie dotrzymano.

§. 5.

Koncesyonowaną niniejszem kolej należy zresztą uważać za część integralną przedsięwzięcia kolei lokalnej Lwów (Kleparów) — Janów, stanowiącego przedmiot Najwyższego Dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 55.

Skutkiem tego mają przepisy tego Najwyższego Dokumentu koncesyjnego — z wyjątkiem postanowień jego w §§. 1, 2, 3, 4 i 9 zawartych wyłącznie do kolei lokalnej Lwów (Kleparów) — Janów odnieść się dających — stosować się na przyszłość do obydwu kolei lokalnych jako jednolitego przedsięwzięcia, a to w sposób następujący:

I. Postanowienia §§ów 5 do 8, 11, 13, 14 i 15 stosować się mają z tem zastrzeżeniem, że

- a) dywidenda od akcji pierwszeństwa, określona w §. 6, ust. 4, nie może być wymierzona wyżej, jak po 4 od sta, tudzież że
- b) powołanie się na §. 12, l. 5, tegoż dokumentu, zawarte w §. 13, odnosić się ma obecnie do punktu b) 2 postanowienia poniżej pod II zawartego.

II. W miejsce postanowień objętych §§. 10 i 12 wymienionego Najwyższego dokumentu koncesyjnego, które niniejszem tracą moc obowiązującą, wstępują przepisy następujące:

a) Ruch na kolejach lokalnych Lwów (Kleparów) — Janów i Janów — Jaworów, o ile inny układ nie nastąpi, utrzymywać będzie państwo na rachunek koncesyonaryusza, a tenże zwróci zarządowi kolei państwowych wszystkie koszta rzeczywiste, przez utrzymywanie tego ruchu powstałe, które ewentualnie ryczałtowo oznaczone zostaną. Szczegóły utrzymywania tego ruchu ułożone będą w umowie, którą państwo zawrze z koncesyonaryuszem.

b) państwo zastrzega sobie prawo wykupienia tak kolei Lwów (Kleparów) — Janów, jak i kolei Janów — Jaworów w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Wynagrodzenie na wypadek wykupienia nastąpi w ten sposób, że w miejsce koncesyonaryusza wszelkie przez niego z zezwoleniem rządowem zaciągnięte długi obejmie do zapłacenia z własnych funduszków państwo, w kwotach, w chwili wykupienia jeszcze należących się a niemorzonych a ponadto zapłaci gotówką lub w zapisach długu państwowego tyle, ile w chwili wykupienia wynosić będzie niemorzony jeszcze kapitał akcyjny.

Zapisy długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki zapisy długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

2. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia w ust. 1 przepisanego bez dalszej zapłaty własność kolei wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek za zezwoleniem rządowem zaciągniętych i używanie kolei ze wszystkimi do nich należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i kasowe, koleje podjazdowe, będące ewentualnie własnością koncesyonaryusza, jakoteż fundusze ruchu i zapasowe z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem rządowem nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

3. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które może nastąpić tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmioną będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracji najpóźniej do dnia 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta określać będzie następujące szczegóły:

- α) termin, od którego wykupienie następuje;
- β) przedsiębiorstwo kolejowe, stanowiące przedmiot wykupienia i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź w celu zaspokojenia pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- γ) kwotę ceny odkupu (ust. 1), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania ceny tymczasowo obliczonej, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

4. Państwo zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracyi co do wykupienia — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, poczynszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracyi co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości w niej wymienionych pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo zakres zwyczajnego toku interesów przekraczają lub stałe obciążenie wprowadzają.

5. Koncesyonaryusz jest obowiązany mieć o to staranie, aby państwo mogło w dniu na wykupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie

w deklaracyi wykupna wymienione przedmioty majątku.

Gdyby koncesyonaryusz temu zobowiązaniu zadość nie uczynił, będzie państwu służyło prawo nawet bez zezwolenia koncesyonaryusza i bez sądowej interwencyi objąć we fizyczne posiadanie powyżej oznaczone przedmioty majątku.

Poczynszy od chwili wykupienia odbywać się będzie ruch na wykupionych kolejach na rachunek państwa, wskutek czego od chwili tej przypadają wszystkie dochody ruchu na korzyść państwa a na koszt jego wszystkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe, pochodzące z budowy i ruchu aż do chwili powyższej, tudzież za wszelkie inne długi tego pochodzenia.

6. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi wykupna (ust. 3) prawa własności państwa na wszystkich w skład majątku wchodzących nieruchomościach wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycyi wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niego do tego celu potrzebował.

Wittek w. r.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I, Singerstrasse l. 26 także w roku 1903 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1903 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I, Singerstrasse l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający od razu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 50 K	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . . 40 K
" " 1859 " 1868 " . . . 24 "	" " 1889 " 1898 " . . . 60 "
" " 1869 " 1878 " . . . 32 "	
Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 K	
Za dziesięciolecia 1870 " 1899 " . . . 120 "	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 32 K	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . . 60 K
" " 1880 " 1889 " . . . 40 "	
Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 K.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1867 za . . .	4 K — h	Rocznik	1885 za . . .	3 K 60 h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1868 " . . .	4 " — "	"	1886 " . . .	4 " 60 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1869 " . . .	6 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1888 " . . .	8 " 40 "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1889 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1884 " . . .	5 " — "			

Gena sprzedaży rocznika 1902 podana będzie do wiadomości w pierwszych dniach stycznia 1903.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materji.